

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 4 năm 2014

Số 180

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Những gì Trời Đất có là trong xác và phần hồn của người đều có phải không?
2. Làm sao mới hòa tan được?
3. Làm người tại sao chưa đủ ngu?
4. Hướng đi của phần hồn hướng nào là đúng?
5. Quy nguyên giềng mối là quy nguyên làm sao?
6. Cặn bã của thanh quang là gì?
7. Minh tâm kiến tánh là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 14 tháng 6 năm 1996 1) Hỏi: Những gì Trời Đất có là trong xác và phần hồn của người đều có phải không? Đáp: Thừa đúng vậy, tất cả gom gọn trong xác và tâm người, ghi chép bằng điển năng hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, hoạt động tinh vi nhất là xác người. Kệ: Hòa tan các giới tự vui cười Trí tuệ phân minh tự sáng tươi Hớn hờ đón mừng quy tứ đại Buồn vui khai triển sông tình người.	Ngày 15 tháng 6 năm 1996 2) Hỏi: Làm sao mới hòa tan được? Đáp: Thừa quy về nguồn cội, tức là quy về với ánh sáng vô cùng tận, đại thanh tịnh thì mới hòa tan và tận độ tất cả, hòa trong diệu pháp cứu sinh. Kệ: Nhập vào trong cõi vô tình độ Ban chiếu nơi nơi chuyển pháp vô Ánh sáng vô cùng trong lý thú Giải mê phá chấp giải tâm mờ.
Ngày 16 tháng 6 năm 1996 3) Hỏi: Làm người tại sao chưa đủ ngu? Đáp: Thừa làm người chưa đủ ngu là còn tiếp thu ngoại cảnh, tự đánh mất sự thanh tịnh của nội tâm, mất phần sáng suốt, phần hồn bận rộn không lối thoát. Kệ: Bận tâm động loạn khó giao tăng Trên dưới bất minh khó xét phân Đạo hành không còn quy một mối Trí tâm bất ổn sống quây quần.	Ngày 17 tháng 6 năm 1996 4) Hỏi: Hướng đi của phần hồn hướng nào là đúng? Đáp: Thừa hướng đi của phần hồn, xuất từ trung tim chơn mây ra đi là đúng hướng. Người tu thiền nhìn thẳng nơi đó, khi nhắm mắt là đúng. Nơi này là đệ tam nhãn, mắt thứ ba, ánh sáng diệu hòa và thanh tịnh, dày công hành pháp soi hồn thì nơi này sẽ tụ lại một điểm sáng choang. Khi nhắm mắt ánh sáng này sẽ sửa đổi tánh tình, hướng về thanh tịnh mà tu. Kệ: Trung tâm khai triển mắt không mờ Thấy đặng đường đi chẳng ầu thơ Huyền diệu khai minh đường chánh đạo Trí minh tâm sáng tiến từ giờ.
Ngày 18 tháng 6 năm 1996 5) Hỏi: Quy nguyên giềng mối là quy nguyên làm sao? Đáp: Thừa quy nguyên giềng mối, là làm người có thể chứng minh rất rõ rệt là phần hồn đã đến từ không giới rồi sẽ ra đi về với hai bàn tay không! Suốt cuộc đời ai ai cũng sống khổ trong sự bất minh hồn và vía cho đến giờ ra đi tùy theo luật nhân quả mà hành. Kệ: Thực hành từ trước đến thanh tiến Cảm thức trần gian một lối phiền Duyên nợ dây đầy tu khó tiến Bình sanh học hỏi vẫn lo phiền.	Ngày 19 tháng 6 năm 1996 6) Hỏi: Cặn bã của thanh quang là gì? Đáp: Thừa cặn bã của thanh quang đều là tự động, như xác của vạn linh trên mặt đất này, đi đứng đều tự động, có một cuộc sống liên hệ với Trời Đất, đời đạo song hành tùy theo luật nhân quả, ngắn hay dài. Kệ: Thông minh sáng suốt chuyển liên hồi Trí sáng tâm minh tự đạt ngôi Duyên đạo tình đời phân lối tiến Thực hành khai triển hiểu sang tôi.
Ngày 20 tháng 6 năm 1996 7) Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao? Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là thấy được tánh hư tật xấu của chính mình, nhiên hậu tự dứt bỏ, thì mới có cơ hội tiến về lãnh vực thanh tịnh mà hành đạo. Kệ: Chính tâm khai triển tự hành cao Tánh ý phân minh tự bước vào Cao độ do Trời ban phước đức Trí tâm thanh tịnh nhận hòa mau.	

Luồng Điện Vô Vi

Bây giờ nói nhiều quá rồi không biết nói cái gì, bây giờ chúng ta nói cái luồng điện du dương trong thâm tâm của mọi người, và cái luồng gió du dương trong cái giờ thiền từ mê nó có tỉnh, thì các bạn làm sao tìm ra cái đó. Cái luồng điện du dương là cái gì? Cho nên khi các bạn thiền, ở trong cái thiền nhắm con mắt, trong mê có tỉnh, trong cái sự sung sướng nó có cái sung sướng nhẹ nhàng, và trong cái sở thích nó có cái sở thích du dương khoan khoái của nội tâm. Cho nên vì đó các bạn mới ngồi được lâu trong cái luồng gió du dương nó đưa tới bạn trong lúc bạn thấy trong căn nhà bạn nóng, mà bạn ngồi xuống bạn công phu một chập nó mát, mát từ bộ đầu nó mát lắm, từ bộ đầu cho tới tay chân nó đều mát. Mà có nhiều người ngồi muốn tìm cái luồng gió du dương đó tìm không ra, thấy nó nóng nhưng mà một chập các bạn ngồi lì rồi các bạn thấy cái luồng gió du dương nó đi xung quanh bạn. Cho nên nhiều người ta cương quyết ngồi công phu người ta mới thấy nhẹ; mà thấy được ngồi lâu, thấy sung sướng. Người ngoài hỏi chữ sung sướng chỗ nào mà ông ngồi, ông lắc, ông cục cựa vậy mà ông sung sướng. Tôi có cái sung sướng của tôi, cái đó là sung sướng du dương. Nó hòa dịu các cơ tầng hạ, trung, thượng nó mới kêu bằng du dương. Từ từ bạn ngồi rồi nhắm mắt nó cứ lâng lâng đi lên là mở, mở từ lớp này tới lớp kia, lớp kia tới lớp nọ, rồi các bạn mới thấy nó nhẹ nhàng ở trong đó. Đó là nói về chỗ Tiên giới mới có du dương mà ở thế gian cũng có cái sự du dương đó. Chúng ta tiến tới Phật giới không có cái du dương, nhưng mà nó có cái hòa cảm thông suốt bất cứ tần số nào, mới tiến tới Phật giới thanh tịnh kinh. Bộ đầu các bạn có thanh tịnh kinh? Có, có thanh tịnh kinh nhưng mà phải tiến tới từ hà đào thành sắp lên một chút xíu mới có thanh tịnh. Cho nên thấy cái cơ tầng của cơ thể vậy chớ nó rất nhiều tầng lớp mở tiến do cái công năng công phu của mọi người tự đạt. Cho nên các bạn ngồi đây bao nhiêu người nhưng mà mỗi người đều khác nhau. Cũng thì lời nói của tôi ra nhưng mà mỗi người nhận định đều khác, cái tần số nó mở khác, nội tâm tiềm thức của các bạn nó mở khác nhau. Cho nên chỉ có thực hành mới thấy rõ, còn không thực hành không bao giờ các bạn thấy được giá trị

của cái phần đó. Người chưa thực hành dòm thấy các bạn thực hành người ta cho các bạn khủng điên, nhưng mà chính người bước vô thực hành rồi một thời gian sau này người ta muốn tìm sự an lành và an khương của nội tâm nên ngồi như thế đó và sẽ đạt tới sự bình tâm. Thành ra bây giờ chúng ta không biết nói gì hơn, truyền bá trong sách vở để ta học coi mở không thực hành được, cũng phải đòi hỏi sự thực hành. Bất cứ người nào muốn hiểu cái pháp này phải thực hành mới hiểu, chớ dùng lý luận nói đi nói lại rồi rốt cuộc rồi cũng rờ không tới và không đạt được. Cho nên trước kia có nhiều người bạn cũng ngay trong gia đình của các bạn cũng vậy thấy rõ rằng ông đó ông đi học cái đạo khủng về nhà ngồi nghe điện, mở băng nghe thấy khoan khoái nhưng mà họ vẫn chống trả. Cái đó là cái gì? Ta mua cuốn sách coi nó còn hay hơn, ta không chịu, nhưng mà rốt cuộc rồi các bạn cương quyết các bạn ngồi thì cái câu trả lời nó ở đâu xuất hiện cho đối phương thấy. Cái thứ nhất sức khỏe của bạn, cái thứ nhì thanh tịnh của bạn, cái thứ ba thấy bạn tăng gia sự thông hiểu biết mà chính cái đó ở trong sách không có. Bạn lại siêng năng không có lười biếng. Bạn lại sẵn sàng giúp đỡ mọi người hơn hỏi trước thay gì bạn nhỏ mọn. Lần lần nó thay đổi cái sự thay đổi kiên nhẫn thực hành thì nó mới ảnh hưởng người khác. Còn chúng ta cứ nói láo khoét đó không chịu làm, nói đúng mà hành không đúng ai mà tin cậy. Làm sao hành, làm sao mà đi tới chỗ thành công. Cho nên cái pháp của chúng ta đang luyện đây chúng ta tìm cái sức khỏe. Sức khỏe đó chính do khả năng tự tín của mình. Tôi có thể làm cái đó được và tôi sẽ đạt được cái kia thì các bạn làm nó mới có kết quả tốt. Còn như các bạn không chịu hành, thôi cái pháp này có để, có xoay cái lỗ tai các bạn trút vô không có được, cho nên đòi hỏi sự thực hành. Tất cả trên thế giới loài người này cái gì cũng phải ở trong thực hành, không thực hành mà ngồi nói dóc không đạt được, đòi hỏi sự thực hành. Cho nên thế giới loài người luôn luôn tiến tới sự thực tế, phải làm, phải kiểm điểm để biết và tiến. Còn những người nói ta đây ăn học giỏi, nói lu bù rốt cuộc không được, phải làm, phải hành động. Muốn tu cũng vậy, phải sửa, tu là sửa. Nếu chúng ta

không chịu sửa làm sao kêu bằng tu, nhưng mà sửa nay một chút mai một chút, mà nhiều người cho cái pháp này sao ít, pháp này không có giá trị. Học gì có ba cái đó: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định mà đạt được cái gì? Người ta kinh kệ đọc trăm cuốn, bùa uống biết bao nhiêu lá mà chưa thành được, mà đây có ba cái môn đó mà thành. Nhưng mà trong cái quá trình tới bây giờ, các bạn thấy các bạn công phu cũng Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định mà nhiều bạn dầy công làm. Cái đó phải tin nơi người truyền pháp không? Không! Họ tin chính họ đã làm cho họ được ổn định, mà nhiều bạn ở tình trạng bây giờ cũng vậy, nói tôi bỏ, tôi không thêm tu nhưng mà đâu có được. Khi mà bạn soi hồn bạn thanh lý, thanh lọc được cái luồng điển bộ đầu. Bạn làm pháp luân, bạn thanh lọc được cái trược khí của ngũ tạng. Bạn thấy ngày mai bạn khỏe, bạn đâu có mất xu lớn, xu nhỏ, đâu có mất cái gì nhưng mà nó tăng gia sức khỏe. Tại sao bạn không làm? Bạn giận ai mà bạn không tu. Đó là cái bản tánh mê tín của bạn và cái bản tánh tham lam của bạn. Bạn muốn rằng những người truyền pháp hay là Phật Tiên phải trở lại thế gian để phục vụ các bạn, phải hứa với bạn làm những điều. Cái đó là cái sai lầm, mà cái sai lầm đó ngay trong cái tham lam của bạn chớ không phải tham lam của người truyền pháp. Ông Phật có sự thành công của ông Phật. Ông Tiên có sự thành công của ông Tiên. Một nhà cách mạng vĩ đại có sự thành công của Ngài, chúng ta không chịu làm mà chúng ta muốn ý lại nơi người ta để người ta cứ hộ độ giúp đỡ chúng ta, hỏi chớ cái óc sáng tạo chúng ta ở đâu? Chúng ta con người sống trong lẽ sống của con người đứng vào dung điểm nào, sống trong ý lại, sống trong cuồng tín, sống trong mê muội cái cảnh tạm ở thế gian, sống trong không hiểu biết lấy mình thì chỉ thấy đau khổ. Cho nên cái pháp này không có cho phép các bạn ý lại mà nó không cho phép các bạn phải tìm một ông thầy nào hết. Chính bạn là thầy của bản thể, nghịch cảnh là thầy của bạn có bao nhiêu đó thôi, mà chịu không nổi là không tu được. Cho nên ở trong cái đại hùng, đại lực, đại từ bi, các bạn phải cương quyết. Cái máy nó đang hư mà bạn không có kiên nhẫn, cương quyết không có bao giờ bạn sửa được. Bạn phải đem cái đầu óc sáng tạo ra sửa, sửa cái máy còn vật chất mà nó còn khó khăn, huống hồ gì bạn đang sửa cái tánh của bạn. Cái tánh của bạn nó tham lam trảng giang đại

hải, ô trước, thối tha không thể ngủ được, mà bạn sửa phải hết sức dầy công. Các bạn phải bước thẳng vào đó các bạn mới sửa được, can đảm trong đường lối đại hùng, đại lực, cương quyết nung nấu tinh thần, tiến tới, tiến mãi, sửa cho nó xong.

Đại Từ Bi mà bạn đạt được thành quả tốt đẹp đó, bạn nên đem ra ảnh hưởng cho những người khác, không nên giấu giếm. Thành ra cái đường lối tu bên này nó rõ rệt, từ cách bạn sửa mình hòa đồng với quần chúng nhân loại, thì nó đâu có làm phá quấy ai, nó đâu có đụng chạm với ai nhưng mà chính con người nó phải trở nên người lương thiện để sống với mọi người. Hòa với tất cả, học nơi tất cả vui về tất cả, chớ không có gây sự buồn hận mà buồn rầu, rồi đâm ra tối tăm, rồi nói tôi đi tự tử, tôi buồn này kia kia nọ. Cái đó là cái ngu xuẩn không hiểu lấy mình. Nếu chúng ta hiểu lấy ta và chấp nhận, tới đâu cũng là cái cảnh của Trời Đất sắp đặt, tới đâu cũng là dung điểm để cho chúng ta tự cải tạo tư tưởng phân hồn để tiến. Cho nên chúng ta phải ý thức rõ ràng phận sự đang quản lý cái tiểu thiên địa này, không làm những cái điều thái quá mà để gây cho thần kinh bất ổn, gây cho ngũ tạng bất yên. Các bạn đang ngự trị trong cái tiểu thiên địa này rất tinh vi của Trời Đất giao phó, của nhơn sanh giao phó, của tất cả linh căn đóng góp cho bạn thành một cái cơ thể dung nhan này. Ở trong đó bao nhiêu sự phức tạp do sự sáng suốt của bạn thấu góp được từ bên trên đem so sánh với mọi cảnh ở thế gian rồi trở lại xây dựng ở bên trong cho nó có một cái đà tiến, đáng tiến, tự tiến, tự minh, mà các bạn không chịu, còn lơ quơ đi ở bên ngoài, tìm cái này phù hộ, cái kia phù hộ, ông lên bà xuống để diu dặt tôi, hộ độ tôi. Cái chuyện mình đã sẵn có một cái cơ giới tốt đẹp, có một trí tuệ thông minh vượt mức mà mình không biết diu dặt mình, mình còn ý lại cái ngoại cảnh, chừng nào các bạn mới tiến. Rõ ràng hằng ngày đã chứng minh cho các bạn thấy kẻ sống người chết, rồi cái cảnh sanh lão bệnh tử, khổ của các bạn, các bạn đâu có trông. Họ chết trước thì bạn chết sau. Tuổi tác của bạn đâu có chờ đợi bạn mà bạn ở đó ý lại. Tuổi tác không chờ đợi bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 27/2/1977)

Thầy, một cơ duyên âm áp!

(Kính gởi Thầy yêu quý, những dòng tâm sự của con!)

Mỗi khi nghĩ đến câu ca dao:

Mẹ già như chuối ba hương

Như xôi nếp một, như đường mía lau

thì tôi lại cảm nhớ thương Thầy, không phải tôi không nhớ đến Mẹ, nhưng với số tuổi gần 60, tôi nghĩ Mẹ tôi chưa giànhư chuối ba hương, và vì xa Mẹ từ năm 17, 18 nên tôi chưa cảm Mẹ như đường mía lau. Nhưng với Thầy, qua 15 năm được biết Thầy và gần Thầy, Thầy như một cơ duyên thật âm áp của tôi từ đời lần đạo. Mỗi lần buồn khổ, đau thương, tôi nghĩ đến Thầy, khi vui, lúc cười tôi nhớ đến Thầy. Và Thầy với tôi thì ngọt ngào, êm dịu như đường mía lau, thơm dẻo như xôi nếp một, và Thầy âu yếm... như mẹ già, như chuối ba hương. Thầy, một cơ duyên, một nơi nương tựa âm áp của đời tôi.

Tôi không hổ thẹn để thổ lộ tâm tình, vì nhìn Thầy, sống với Thầy, học với Thầy và được cơ duyên làm việc với Thầy, biết Thầy như vậy, lâu lâu tôi lại nghĩ nếu ...một ngày nào đó tôi sẽ không còn...Thầy nữa. Cho nên tôi nghĩ tôi nên nói, nên tỏ bày, nên thổ lộ... Và dù rằng, tu tập theo Vô Vi là về diện quang, về giải thoát và như một người bạn nói: Xác xa, nhưng tâm không xa ! Dù Thầy đi nhưng cũng như chung một nhà. Nhưng với tình cảm của tôi, tôi nghĩ khác lắm, nếu một ngày nào đó Thầy thật sự ra đi! Thì tôi sẽ ra sao ? Bóng mát của cây đại thọ không còn nữa, thì tôi sẽ ra sao, bạn sẽ ra sao ? Cảm giác bơ vơ tràn ngập tâm hồn tôi! Như những ngày tháng bơ vơ, không định hướng của cuộc đời tôi khi còn trẻ, tôi không tưởng tượng được, tâm tư tôi sẽ khắc khoải, nhớ thương Thầy sâu đậm như thế nào ? Tôi chỉ biết chắc một điều là....sẽ không còn nơi nương tựa, không còn âm áp nữa, nếu ...một ngày nào đó Thầy phải ra đi ! Dù bây giờ Thầy không ở sát cạnh bên tôi, bên bạn nhưng Thầy còn...ở đó! Tôi, bạn trong vài tháng, trong một năm sẽ được cơ hội diện kiến Thầy, sẽ được lắng nghe lời khuyên bảo yêu thương, dịu ngọt của Thầy, sống gần gũi trong vòng hào quang

thanh tịnh của Thầy! Tôi không thể tưởng tượng được, một ngày nào đó tôi không còn hy vọng được nữa ...những cơ duyên hội tụ với Thầy.

Và Tôi nghĩ, trong 15 năm qua, Thầy đã cho tôi thật nhiều - hướng dẫn, dìu dắt tôi từ đời, lần đạo, tôi cũng sẽ không ngần ngại tỏ bày là Thầy cho tôi nhiều lắm...nhiều hơn tôi trộm nghĩ 18 năm công ơn sanh thành, dưỡng dục của Mẹ Cha. Người xưa có câu: Quân, Sư, Phụ! lúc còn đi học ở trường mấy môn Khoa Học, Toán, Lý Hoá, Triết v.v...tôi không thể nào tin được tại sao người xưa dám mù quáng tuyên bố là Sư rồi mới đến Phụ, công ơn của Cha của Mẹ như núi Thái Sơn, như nước trong nguồn....thì công của Thầy dạy làm sao sánh cho kịp! Nhưng từ 15 năm học với Thầy, công ơn Thầy khai sáng cho từ đời lần đạo, thật không biết làm sao mà đền đáp! So với công Ba Mẹ tôi thì tôi nghĩ người xưa nói đúng. Tôi biết là Ba Mẹ tôi không buồn khi tôi có ý tưởng như thế, vì Ba Mẹ tôi rất quý trọng Thầy, và biết rõ những gì Thầy đã làm và dạy cho tôi!

Với số tuổi gần 75, Thầy đã 10 năm quá tuổi về hưu! Những ngày tháng còn dài của Thầy phải lận lội khắp năm châu, thăm nom chăm sóc từng đứa con Vô Vi rải rác khắp nơi. Nếu Thầy là Mẹ của thế gian, với số tuổi này, chắc là mỗi ngày tôi đã phải nâng giắc cho Thầy, dâng cho Thầy từ bát cơm, ly nước, dìu từ bước đi, chịu từng lời nói ! Cho tròn chữ hiếu, trọn đạo làm con! Nhưng Thầy không phải thế, Thầy không phải của thế gian...đại hạnh từ bi của Thầy to lớn quá, khả năng, tầm nhìn, sự hiểu biết của tôi hạn hẹp làm sao tôi giữ được ThầyThầy phải đi, phải giảng, phải ban rải, phải thương yêu, phải tận độ ...cho đến cùng, cho đến tận. Tôi làm được gì đây, đôi bàn tay bé nhỏ, tâm hồn tôi thốn thức khi tôi ...cảm nhớ thương Thầy, nhưng tôi làm được gì đây, để đền đáp ơn Thầy!

Ngày hôm nay, viết lên vài dòng tâm sự với các bạn, tôi tin là các bạn, những người bạn đồng hành của tôi cũng nghĩ như tôi, cũng thương, cũng yêu, cũng quý, và cũng đội ơn Thầy như tôi!

Phần lớn chúng ta, những học trò Vô Vi của Thầy, không còn trẻ nữa, số đông đã trên 30, có người còn trên tuổi thất tuần của Thầy nữa kia, cho nên chúng ta cũng đủ trí sáng suốt để tự hiểu chúng ta có thể làm cái gì được cho Thầy, để đền đáp lại công ơn Thầy đã làm cho chúng ta, bạn nhĩ! Có lần tôi cũng có...những nhẽo với Thầy, thì Thầy nói: chỉ cần con tu thôi thì Thầy khỏe, Thầy vui ! Như Thầy cũng đã nói với nhiều bạn, nhiều lần. Nhưng tôi nghĩ Thầy nói là nói về phần diện, chứ thể xác của người Thầy thất tuần, thì tôi biết lắm...nhiều khi Thầy hồng hào, khỏe mạnh, cười nói với các bạn trong lúc dạy đạo, nhưng sau đó thì thể xác Thầy mệt lắm, khổ lắm. Như tuần qua, tôi đã không cảm được nước mắt xót thương Thầy, khi nghe tin Thầy và em Điệp phải khăn gói rời Thiền Đường Saint Jacques ở Montreal ra ty nạn ngoài khách sạn, vì bạn đạo đến tấn công tới tấp đến hơn 11 giờ khuya, trong mấy ngày Thầy rất yếu vì phải nhịn ăn và đi lấy máu. Những người bạn cũng đã học Thầy trên mười mấy năm, tuổi cũng từ trên 30 trở lên đến quá thất tuần như Thầy, nhưng vì vô tình hay vô ý thức đã không lưu tâm đến sức khỏe của Thầy! Thầy mệt thể xác và hơn nữa Thầy buồn...rất buồn trong tâm hồn, không phải vì những sự suy nghĩ hạn hẹp thế gian là Thầy thèm ăn, thích ngủ ...Thầy buồn vì học trò học bấy lâu nay mà không khai triển nổi trực giác để học thẳng vào kinh vô tự, để có chút lòng từ ái với sức khỏe của người Thầy tuổi quá thất tuần. Thầy buồn, tôi biết Thầy buồn thấm thía khi bạn hỏi lanh quanh, luẩn quẩn về mấy câu kinh, tiếng kệ của Thủ Lăng Nghiêm, khi bạn nhờ Thầy cố vấn lòng vòng ý đồ chính trị.....Thầy buồn lắm khi tự hỏi Mục Bé Tám, mỗi đêm Thầy phải thức dậy 3 giờ khuya để viết cho chúng ta phát triển trí

tâm, những Thư Từ Lai Vãng Thầy trả lời hằng ngày - cứu nạn, cứu khổ thế gian, chúng ta sao không học không hành. Những cuộn băng thuyết giảng, phân giải tận tình, chúng ta sao không nghe, không thiền tinh tấn. Mà mỗi khi gặp Thầy, chúng ta như “vắt chanh hết nước, để rồi bỏ vỏ”, vì chúng ta bạn nghĩ là Thầy phải trả lời cho con cái này, Thầy phải giải tỏa cho con cái nọ. Chúng con nhớ Thầy, chúng con thương Thầy..và chúng con có quyền ...đòi !

Thầy tâm sự: Thầy dạy kinh Vô Tự là mọi người phải cảm môm lo tu, như ông Phật Thích Ca ngày xưa ngồi tu đâu có cần nghiên cứu quyền kinh nào ! Vì kinh là do người ta chép ra, tam sao thất bản, đọc hoài dễ bị quẩn trí, rồi ngày nào đó không thực hành để giải ra được thì quay lại chửi Thầy, mạt sát Thầy!

Thầy buồn....tôi biết, mà không làm được gì hơn là lo cho phần tôi và tự nguyện phần tôi. Nhưng với dòng tâm sự thô thiển trên đây, tôi mong gởi đến quý bạn đôi lời nhắn nhủ: Hãy tự hỏi chúng ta làm được gì cho Thầy! Và điều thiết thực gần nhất chúng ta có thể làm là TU HÀNH cho tinh tấn, mai một có gặp Thầy chúng ta đừng quên số tuổi đã cao của Thầy, mà thân già phải lê lét khắp Năm Châu! Hãy thương Thầy, lo cho Thầy như lo cho người Mẹ già thế gian để Thầy còn sức khỏe mà lưu lại với chúng ta lâu hơn chút nữa, nha bạn! Và bạn, và tôi sẽ cùng được tận hưởng những ấm áp, êm dịu tuyệt vời trong tâm thức dài lâu!

Mến thương,

Kiều Hoà

Sunnyvale, ngày 5 tháng 8 năm 1996

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TRỊ TÁNH SÂN

Có một bạn đạo đề cập đến đề tài này, tôi xin được góp ý như sau.

Khi giận quá sức người ta xỏ nhỏ, gọi là sân. Vô Vi cũng giống châm cứu: **muốn trị sân thì khai thông tạng gan**. Nhờ châm cứu thì tốn tiền bác sĩ mà kết quả rất giới hạn. Tu Vô Vi tập trung tại trung tâm chân mày chính là tự châm cứu (*gan liên hệ với mắt*). **Soi hồn là đang trị bệnh gan** (*huyết động từ liêu bắt đầu đờm kinh, túi mật và gan thuộc mộc*). Các pháp khác đều ảnh hưởng đến ngũ tạng nói chung.

Tu đến một thời gian thì ngồi thiền nhắm mắt **thấy đỏ tươi như máu**, đó là thông được tạng tim: hết bệnh ghét. **Thấy màu xanh lá cây, hay cây cỏ đủ loại** là thông tạng gan: hết sân. Thông các kinh mạch như thế này cũng không vĩnh viễn, nhưng kết quả kéo dài rất nhiều năm.

Toàn khoa là tham, sân, si. **Đức Thầy** dạy cách trị tham, sân, si trong hầu hết trong các bài giảng vì trị tham, sân, si chính là tu và **thuốc trị bệnh là thanh điển**. Tu làm sao có thanh điển là trị được ba tâm bệnh này.

VÀI TRƯỞNG HỢP CỦA RIÊNG TÔI (*mỗi người thử nghĩ cách ứng đối*)

1. Có **một chị hay nổi giận**. Đức Thầy cho tôi thấy xương sống của chị là một lần màu trắng giống như sợi chỉ (*đốc mạch thông*). Đức Thầy nói tánh chị trung chính, rất tốt (*để chị đừng bỏ tu!*).

Trong lúc đó thì tôi thông thận bên trái, có thanh điển nhưng hay tánh không thanh tịnh. Tôi cần thông thận bên phải (*lý đạo*) và xương sống (*trung đạo*). Chị kia thì cần thông hai phổi (*mới hết buồn*) và hai thận (*mới có nhiều thanh điển và bớt dục*)...

2. Đức Thầy cũng cho tôi thấy Minh Cảnh Đài của một bạn đạo chỗ thắt nút cả vạt. Mỗi khi đến thiền đường mà tôi nổi sân thì thường **lớn tiếng với bạn đạo này!**
3. Có lần hơi nóng trong người của tôi dồn lên rất nhiều (*không rõ từ ruột hay thận phải ?*), tôi nói lớn tiếng với một chị bạn đạo tại nhà in Vô Vi quận Cam thì thấy hết nóng. Sau đó, tôi nghe nói là sau đó chị cãi với ông xã, cũng là bạn đạo, và bị ông xã đánh! Tôi không biết có phải vì chị hốt điển nóng của tôi mà về nhà cãi với ông chồng hay không?

Như vậy, tới thiền đường trao đổi với bạn đạo cũng là một cách giải sân! Nhưng muốn trị tuyệt gốc thì phải thông ngũ tạng và không ra ngoài hốt quá nhiều trực. Nhưng tu làm sao cho thông ngũ tạng? Chính là kiên nhẫn tiếp tục tu.

Các giải pháp ngắn hạn như thanh lọc gan/mật, súc ruột... cũng có hiệu quả, nhưng không trị được tận gốc.

Khương bửu Võ
(Los Angeles, ngày 21/3/2014)

Vấn Đạo qua Internet

Thiền Đường Qui Hội Tâm Linh, Montreal - Canada

Chị T. T.

Hỏi: Kính Thưa Thầy,

Con hiện đang có một thắc mắc kính mong Thầy giải đáp cho con. Con hành thiền đều đặn đã hơn một năm nay kể từ ngày con gặp Thầy lần đầu tiên năm ngoái. Thưa Thầy, trên bước đường tu học con biết diệt dục là điều rất quan trọng. Hằng đêm con siêng năng hành thiền, ban ngày con thờ Chiếu Minh và cố gắng niệm Phật. Con tự cảm thấy tâm trí thoải mái và sức khỏe hơn trước. Con không hiểu sao trong giấc ngủ trước ngày có kinh nguyệt hoặc sau, con hay có cảm giác về tình dục chỉ trong phút chốc thôi, nhưng con không thể tự điều khiển được. Điều này làm con khổ tâm và cứ suy nghĩ hoài, con thắc mắc như vậy có phải là con bị ai phá không Thầy? Trong cuốn băng Thầy giảng có đoạn Thầy nói về một thanh niên ngủ với quỷ mà không biết, sau đó anh ta chết. (Thưa Thầy, ngay cả đôi khi con thiền xong vừa nằm xuống cũng bị cảm giác đó). Nhân dịp Thầy về Montreal con rất vui mừng được gặp lại Thầy. Cuối cùng, con xin kính chúc Thầy vạn an và dồi dào sức khỏe trên con đường đi dắt chúng con trở về bến giác. Con thành thật cảm ơn Thầy rất nhiều. Con có thắc mắc khác là lúc thiền định con hay bị lạnh nửa người bên trái 1 chút rồi hết. Xin Thầy giải đáp.

Đáp: Đó là thành ruột đã bắt đầu dơ, nên gặp chị Mai để thanh lọc cho đầy đủ, thì chất nóng của thành ruột sẽ không còn hội tụ và được giải ra khỏi cơ thể điều hòa và con sẽ không còn ý dục nữa.

chị A.M.H.

Hỏi: Cách đây bốn năm có bà thầy bói ở VN (nghe nói do con bà nhập xác) nói rằng con có bị người ở cõi vô hình theo: nào là những vong linh con níu trong thân quyến chết (trong tuổi vị thành niên), nào là đông cung thái tử ở cõi thủy tề (vì hồi nhỏ có một lần con tắm sông suýt chết đuối). Bà nói rằng vị thái tử này thích con có thể phá cho con cả đời

không có chồng. Con không tin bà thầy bói này vì thật sự con không biết làm sao để tin vì đây là chuyện vô vi mắt thường không nhìn thấy được. Có điều là ngoài đời có nhiều người nhìn con nói con sao giống từng từng, lừ đừ, ngơ ngơ làm sao, và giọng nói của con đặc biệt giống con nít quá, không phát triển theo tuổi tác (năm nay con 31 tuổi rồi mà giọng nói cũng còn con nít). Còn chuyện tình duyên cũng rất lận đận, hầu như là tan vỡ hết. Còn về tâm hồn thì từ nhỏ đến lớn lúc nào con cũng thấy buồn. Con buồn không hiểu vì sao con buồn mà cứ buồn hoài. Con tìm đến pháp thiền cũng vì cứ thấy buồn trong lòng muốn tìm sự giải thoát. Thầy ơi! Con kính xin Thầy dùng huệ nhãn xem xét xem điều bà Thầy bói nói con có đúng sự thật không? Nếu đúng thì con phải làm sao để được giải thoát. Con thành tâm cảm tạ Thầy.

Đáp: Bà Thầy bói nói là chuyện của bà Thầy bói, còn con đang làm chủ thể xác, thì bộ ruột bị dơ mà không hay, làm trực khí càng ngày càng gia tăng, thì thể xác không bao giờ yên. Vậy con nên tìm chị Mai để chị khám cơ thể và xin chị thanh lọc một khóa cho nhẹ nhàng. Sau khi thanh lọc rồi, con phải giữ cách ăn uống, dưỡng sinh thanh nhẹ thì cơ thể con sẽ được an vui và tham thiền tinh tấn.

Thiền Đường Lưu Động Pertth, Tây Úc anh LTQ

Kính thưa Đức Thầy,

Hỏi: Khi bạn đạo sinh hoạt Mục Bé Tám, các câu hỏi và trả lời có cần nên mở xẻ ra không?

Đáp: Phải phân tách rõ rệt câu hỏi, cứ xét cho kỹ thì mới đáp rõ ràng được.

Hỏi: Sự bổ ích của những buổi sinh hoạt Mục Bé Tám là gì?

Đáp: Sự bổ ích khi sinh hoạt Mục Bé Tám là để khai thác trí tâm của hành giả.

Hỏi: Tại sao làm chuyện đời thì con tranh giành mà làm chuyện đạo con cũng tranh giành luôn?

Đáp: Đó là do sự thành tâm công hiến của mỗi người do sự cảm thức sâu xa của mình, rất tốt cho cuộc bản bạc - không phải là tranh giành vì nó không phải là vật chất: nắm bắt và buôn bán tạo lợi danh. Đây chỉ là từ sự thành thật công hiến sự sáng suốt của chính mình. Mọi người đều vui. Người còn chấp thì thấy đối phương giành giật, người thành tâm thì phát triển tâm từ bi, thấy rõ vị trí phát triển của đối phương họ đến đâu. Chân lý là sự thật, không thể giành giật như ngu ý của người phạm được.

Thiền Đường Thông Hải, Dallas - Texas anh LM

Hỏi: Kính thưa Đức Thầy,
Người không có học châm cứu dùng máy châm cứu cầm tay (máy chích Điện dùng) tự châm cứu qua các điểm theo hường dẫn trên hình vẽ trong sách có lợi hay có hại gì không? (Đặc biệt dùng để kiểm soát các cơ tạng) Con thành kính cảm ơn Đức Thầy.

Đáp: Đó là chỉ dẫn đưa đến sự đã thông cơ tạng qua kinh nghiệm đã thấu hoạch được. Làm đúng thì không hại, sửa đổi làm sai thì không có lợi.

Thiền Đường Lưu Động Sydney, Úc Châu Chị LTNS

Hỏi: Kính thưa Thầy, trong lúc thiền định, con cảm thấy có một luồng hơi nóng từ dưới hạ thừa xông lên bộ đầu và nóng hết toàn bộ cơ thể trong khoảng mấy giây. Trong lúc làm việc bình thường, thỉnh

thoảng con cũng có trường hợp tương tự. Kính xin Thầy minh giải.

Đáp: Đó là nóng trong bộ gan, thiếu chất diệp lục tố (chlorophyll). Nên tìm chlorophyll tại health food store mà uống, ít nhất hai ba lần trong ngày thì sẽ giải được chất nóng từ trong bộ gan phát ra hay là uống nước chanh pha với mật ong cũng tốt.

Thiền đường Canberra, Úc Châu anh chị NTT, NTA

Hỏi: Kính thưa thầy,
Trước hết vợ chồng con (tên là NTT và NTA) kính chúc thầy dồi dào sức khỏe và trường thọ.

Thưa thầy từ lâu nay con (An) muốn ăn chay nhưng vì sức khỏe con yếu nên con ăn thịt cá để có sức khỏe đi làm. Thế nhưng vào ngày 24/8 vừa rồi, trong lúc cắt thịt nấu con thấy máu chảy nhưng vẫn cứ nấu. Khi ăn xong mùi hôi bốc lên nồng nặc. từ dưới bụng lên tới cổ làm con rất khó chịu. Con cố gắng niệm Phật. trên đỉnh đầu nhưng vẫn không bớt, khiến con phải niệm ra tiếng và niệm luôn cả danh Thầy cứu vớt con. Sau đó con uống thuốc xổ cho ra hết rồi ngồi thiền. Thiền xong con cảm thấy khỏe và kể từ đó con rất thích ăn chay và tâm luôn niệm Phật và hướng về thầy để mong sao cho con được vun bồi ý chí trường chay.

Kính xin thầy cho con vài lời minh luận. Chúng con xin cảm ơn thầy rất nhiều. Kính bái

Đáp: Chứng minh bộ ruột bắt đầu đóng nhiều độc tố ở thành ruột. Nên uống thuốc thanh lọc cho bộ ruột mạnh lên thì sẽ khỏe.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ MONTRÉAL

Ville Saint Laurent, ngày 4/8/96

Kính bạch cùng Đức Thầy,

Con thành tâm sám hối những lỗi lầm của con trong quá khứ, hiện tại và tương lai đã làm Đức Thầy không hài lòng, không an vui: những lỗi lầm dầu nhỏ, dầu lớn, dầu có thấy, dầu không có thấy của con.

Con cúi đầu đánh lễ (9 lạy) đến Đức Thầy và xin Đức Thầy tha thứ tất cả tội lỗi con đã phạm đối với Đức Thầy. Mặc dầu đang tu học, mà tánh con vẫn chưa sửa đổi được: đó là tánh tham, sân si và thường xảy ra nhiều việc đáng trách, đáng phạt, thường khi xảy ra trong đám đông người. Vì bị hoàn cảnh lôi cuốn dễ dàng, do đó con hứa nguyện: "để tránh phạm tội, nên xa lánh chỗ đông người, chỗ hội tụ, và nên tìm cảnh thanh tịnh mà khổ hạnh ba pháp mà Thầy đã chỉ dạy. Do đó con cúi xin Đức Thầy cho phép con được tự do ở nơi thanh tịnh tu học, xa nơi đông người náo nhiệt, vì sức tu học của con còn non yếu, chưa đủ sức chịu đựng. Nếu có duyên lành, Thầy cho phép con gặp Thầy để vấn đạo, để mở mang trí tuệ trên đường tu học, và con mong được nghe những chơn ngôn của Đức Thầy ban tặng cho riêng con. Con thành tâm hành trì đứng đắn. Nhân tiện ở bức thư này, con kính xin Đức Thầy thương tình giải đáp cho con được học hỏi thêm. Con chân thành cảm tạ:

Trong câu: "Âm dương tương hội, cửa Huyền mở khai" - Âm dương tương hội là hội ở chỗ nào? Cửa Huyền nằm ở đâu?

Kính bái,

HLT, bút hiệu là Hoàn Thiên.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 5-8-96

Kính gửi ông Hoàn Thiên,

1) Âm Dương tương hội là do Pháp Luân Thường Chuyển "Huệ Tâm Khai", hai luồng điện âm và dương tương hội thì mới nhóa ánh sáng của nội tâm, nhập định sáng lòa. Ở thế gian hai sợi dây điện nhập lại thì bóng đèn mới phát sáng.

2) Cửa Huyền nằm ở trung tim bộ đầu, nơi đó châm cứu gọi là huyết Bá Hội. Vô Vi gọi là điển tâm thì mới thấu triệt Huyền Cơ của trời đất, Thượng Đế gọi nơi đó, mới có cơ hội liên hệ với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Nơi đó mới có cơ hội liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ, nơi đó là nơi phân giải triết lý cao siêu từ đời lẫn đạo, đồng thời dẹp bỏ sân si và ái dục. Nếu muốn gặp thì tùy duyên tu học của Ngài mà thôi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 15 tháng 3 năm 1980
MẤU ÁI 10

Thực hành mới rõ siêu âm
Vượt qua các mức các tầng thế gian
Mẹ khuyên mẹ giải luận bàn
Giúp con tiến hóa mở màn tình thương.

Bầu trời thế giới chẳng riêng
Của chung thiên hạ giao duyên hợp hòa
Chẳng còn phân cách gần xa
Chỉ cần thực hiện tương hòa tương thân.

Biết con chẳng có người dưng
Ai ai cũng kẻ con cưng của Trời
Giúp con chuyển hóa tứ thời
Dìu con tiến tới đời đời thương yêu.

Lưới Trời xét thấy rất thừa
Nào ai vượt khỏi rặng cửa lưới Trời
Luân hồi nhiều kiếp tại đời
Học hoài không hiểu mở lời sân si.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Bảy (tiếp theo)

ĐẠO BẢO ĐIỆN ĐẠI HÙNG TÂY THIÊN

BÁI HỘI THÍCH CA MÂU NI PHẬT

...

Dương Sinh: Công đức của đức Thế Tôn vô lượng, Như Lai đại công bằng, tâm hồn vô biên, độ được mọi chúng sinh, thuyết pháp không thiên lệch, chỉ nhằm giúp tâm chúng sinh khai mở, đệ tử xin đánh lễ ngài.

Thế Tôn: Tôi có chính pháp nhãn tạng lưu truyền thiên hạ, mãi mãi như kim cương không thể hủy diệt, ai giác ngộ được thì đều thành Phật.

Dương Sinh: Thưa, có phải đó là pháp “Niết bàn diệu tâm” chăng?

Thế Tôn: Phải. Thực tướng vô tướng, thấy liền ngay trước mắt.

Dương Sinh: Tức là nhìn thấy Phật ngay trước mặt, ngược nhìn phía sau chẳng thấy.

Thế Tôn: Sinh ở đất Phật này, khắp nơi đều là Phật, rời khỏi đất Phật này, thấy mình là Phật, nếu như chẳng thấy, lấy gương mà soi hắt là sẽ thấy, xác nhận chính mình với Phật là một, “hình tâm tướng phản ảnh”, không lìa xa tâm ắt tự nhiên thành Phật.

Dương Sinh: Phải phải. Đệ tử thấy trước trán đức Phật Đà có một hạt màu đỏ là tại sao?

Thế Tôn: Sinh ra là có, chết đi chẳng mất, một mình tới lui, không mở không nhắm, đó là mắt Phật. Dùng mắt đó nhìn sự vật sẽ không thiên lệch nhìn mình sẽ trung chính không nghiêng trái phải, chỉ một không hai, ngọn đèn sáng trên núi Linh Sơn, nhờ đó mà minh tâm kiến tánh, vào thẳng đất Như Lai cho nên nói chính pháp nhãn tạng, siêu diệu chẳng thể diễn tả bằng lời. (1)

Tế Phật: Mắt đó có thể nhìn thấu suốt tam thiên đại thiên thế giới, lớn thì như núi Tu Di, nhỏ thì bằng hạt cát, cho nên nói: “tòa thì ngọc cả vũ trụ, thấu thì lui vào ẩn nơi u mật”.

Dương Sinh: Thừa các tăng ni đại đức xuất gia trên đỉnh đầu có ghi dấu giới luật là nghĩa tại sao?

Thế Tôn: Vết sọc đốt có mùi hương làm nổi bật tính Phật. Những tăng ni trên đầu có dấu nhang đốt, ý là trên đỉnh sọ đã nở hoa, đầu đó đúng là đầu Phật, điển phải tròn đầy mới có thể kết thành trái Ba La Mật. Kẻ thụ giới nếu như phản bội chính đạo ắt dấu ghi giới luật chẳng thể sinh thành mạ bồ đề, vô hình trung mọc thành rễ tội ác, đầu biến thành đầu quỷ, do đó Phật quốc tây phương khó có thể tới gần nổi.

Dương Sinh: Thì ra nguyên lai là như vậy. Phật nháy mắt, nói một lời, làm một chữ đều là pháp Phật, chẳng thể nghĩ suy. Kính hỏi đức Thế Tôn như nay có người tu học đạo Phật thì họ phải làm như thế nào mới có thể thành đạo?

Thế Tôn: Muốn làm một đệ tử chính đáng nơi cửa Phật, tất nhiên phương pháp tu trì phải tuân theo như dưới đây:

1. **Tín:** Tin Phật là thật, tin mình không giả, tin người không khác lạ, ba điều tin hợp làm một lễ tướng, kẻ tin được cứu, kẻ tin thành Phật.

2. **Giải:** Giải ngộ Phật pháp, chớ đui mù vì chữ nghĩa, muốn giải kinh trước phải giải tâm, nếu như chỉ giải văn chương chữ nghĩa trong kinh, mà chẳng giải gốc tâm khác nào đem thân quý báu nhốt vào nhà ngục, đã là tù nhân làm sao giải thoát thành Phật? Có giải trừ được ba cái độc là tham, sân, si thì thân tâm mới tỉnh và vào được đất Phật.

3. **Hành:** Hiểu rành được “tín, giải” nhưng nếu chẳng hành cũng kể như không, tu đạo quý ở sự thực hành cho nên mới nói “tu hành”. Hành giả cần phải có phong thái mô phạm thanh cao, vì “hành giả mà đi một mình thì đạo mà hành giả tu đó chỉ là đạo nhỏ, đạo có nhiều kẻ đồng hành cùng tu mới là đạo

lớn”. Cho nên hành giả đi một mình là để hóa độ chúng sinh đồng hành, có như vậy mới hợp tôn chỉ của đạo từ bi là: “không làm anh hùng hảo hán cá nhân”.

4. Chứng: Phật có tám vạn bốn ngàn pháp môn, phàm thành tâm kiên trì tu luyện đều có thể thành đạo, bất kì ai có tu là có nghiệm, thiền tăng cư sĩ thực tu là thực chứng. Các tôn giáo, các pháp khác cũng vậy họ có tu họ đều có chứng, chớ có sinh tâm phân biệt, sân hận, phỉ báng để rồi tự thiêu hủy chôn vùi mất tự tính công đức, tiêu diệt mất tuệ căn, khác nào cây đập “người đi”, lá rơi quả rụng, chỉ vì muốn hại người mà bị người hại, cho nên nói: “Lấy lửa đốt trời thành tự đốt mình” phải nhớ kĩ điều đó.

Bốn điều kể trên đã đủ là căn bản để bước vào con đường tu đạo, chỉ cần thanh tịnh thêm ba nghiệp là giác ngộ được ba kiếp nhân quả luân hồi:

1. Thân nghiệp: Không đi nẻo tà, không nhiễm thói ác, không nỡ hại sự sống tức là không giết chóc, không trộm cướp, không gian dâm ắt thân nghiệp thanh tịnh.

2. Khẩu nghiệp: Không nói lời xằng bậy, gian dối điều ngoa, vu oan giá họa ắt khẩu nghiệp thanh tịnh.

3. Ý nghiệp: Không tham, sân, si ắt ý nghiệp thanh tịnh.

Thanh tịnh được ba nghiệp rồi lại còn phải chăm chỉ hành pháp “lục độ”:

1. Bố thí: Thấy bất cứ chúng sinh nào đau khổ mình đều phải có lòng từ bi tinh thần cứu giúp “người bị chìm đắm coi như là mình bị chìm đắm, người bị đói khát coi như là mình bị đói khát, phải bố thí để cho kẻ khổ bớt khổ, kẻ mê hết mê”. Bố thí chia làm ba loại như sau:

a) **Bố thí tiền tài:** Dùng tiền bạc, đồ vật giúp đỡ kẻ nghèo khổ để đời sống của họ khá hơn. Ấn tông kinh sách dạy điều thiện để khuyến hóa độ nhân, để cải thiện tâm tính chúng sinh.

b) **Bố thí dũng:** Đối với những kẻ thống khổ phải mềm mỏng thương yêu an ủi họ, thấy người nguy khốn ra tay cứu giúp để tâm nạn nhân được bình an, chớ khiến họ hoảng kinh thêm. Còn đối với chùa chiền Phật đường ra sức quét dọn tu bổ, đối với những kẻ phỉ báng chính pháp nên sử dụng dũng chí phát huy chân lý để cảm hóa họ.

c) **Bố thí pháp:** Dùng các điều mình đã học, đã giác ngộ được về chân lý Phật pháp thuyết giảng cho mọi người cùng biết, để họ cũng được hưởng mưa

pháp thấm nhuần, chuyển mê thành ngộ, học tu thành đạo.

2. Trì giới: Giữ gìn giới luật nghiêm chỉnh mới có thể hiện lộ được pháp tướng đoan trang. Có trì giới thì thân, khẩu, ý mới thanh tịnh không phạm ác nghiệp. Phải giữ năm giới là: không sát sinh, không trộm đạo, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu. Ngoài ra xa hoa, ca múa, hút ma túy khiến thần mê, mắt loạn đều bị cấm chỉ để giữ thân tâm thanh tịnh.

3. Nhẫn nhục: Con đường tu đạo trở ngại ắt nhiều, gặp sự chửi bới gây gỗ không oán không giận, dùng “nhẫn” hóa “nộ” ắt tâm tự an. Ngoài nhẫn đối lạnh, trong nhẫn thất tình lục dục, có như vậy đạo chí mới vững bền, chẳng sợ nguy khốn việc học đạo độ người mới có thể thành nổi.

4. Tinh tiến: Biền Phật vô biên, núi đạo cao vời học không ngừng nghỉ, nghiên cứu chân lý không một phút rời. Nếu như sai lầm được người chỉ dẫn phải sửa đổi ngay, gặp cơ hội giúp ích cho chúng sinh phải gắng sức làm ngay không được chối từ, chăm chỉ không được lười biếng ắt tới được bờ bên kia.

5. Thiền định: Muốn tu luyện thành Phật, cần phải tĩnh tâm để khỏi rối loạn. Phải phổ độ chúng sinh tinh thần cần phải được huấn luyện thật đặc biệt thì khi thiền định tư tưởng đen tối mới có thể phát sinh trí huệ, gặp khi động loạn mới có định lực.

6. Trí tuệ: Tâm tính kẻ tu hành đều có trí huệ cao thiên kinh vạn quyển kiến thức sâu rộng, từng trải việc đời có thể biện luận thông suốt. Biết hết mọi điều hóa độ chúng sinh không những tự nhiên dễ dàng, bản thân kẻ tu đạo lại có thể tránh khỏiọa lạc vào vòng ma chướng.

Dương Sinh: Những lời đức Thế Tôn chỉ dạy về Phật pháp quả là kim chỉ nam cho những kẻ tu hành, đệ tử được ban ân quá nhiều, cúi đầu lạy tạ đức Thế Tôn.

Thế Tôn: Người đời nếu như biết tôn trọng và thi hành các pháp tu tôi vừa trình bày chắc hẳn sẽ thành đạo.

Tế Phật: Vì thời giờ đã trễ, bữa nay xin ngừng tại đây, bái từ đức Thế Tôn.

Thế Tôn: Lành thay, ước mong Phật pháp phổ truyền rộng rãi khắp thế giới để chúng sinh cùng được hưởng mưa pháp, khỏi đau khổ, được yên vui.

Tế Phật: Dương Sinh lên đài sen... Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
DV HÀNH ĐẠO PHÁP 2014

§

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

*Đại La xoay chuyển khắp năm châu
Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu
Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp
Quý tướng Trời cao tâm hành triển
Học hỏi vô cùng tâm tự tiến
Phục vụ thành tâm, tâm tự giác
Quyết định tự tu chẳng đổi dời
Quy y Phật Pháp thành tâm tiến
Hương về Trời Phật óc sáng choang
Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền
Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên*

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Phiếu Ghi Danh

Đại Hội Vô Vi - Quốc Tế

Du Hành Đạo Pháp 2014

(Nhân dịp mùa “Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy”)
 Từ ngày 21.9.2014 – 26.9.2014 (6 ngày, 5 đêm)
 Tại Miracle Angkor Resort and Spas
 Siem Reap, Cambodia

Mỗi gia đình chỉ cần điền một phiếu nếu ở chung phòng.

Chi tiết cá nhân (Xin ghi họ và tên giống như trong Passport)			
Ho. (Trưởng phòng)	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Nam ☐ Nữ	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Ho:	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Nam ☐ Nữ	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Ho:	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Trẻ em dưới 12 tuổi (xem ghi chú)	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Địa chỉ:			
Thành phố:	Tiểu bang:	Zip Code:	Quốc gia:
Điện thoại:	Cell:	Email:	
Tên thân nhân trong trường hợp khẩn cấp cần liên lạc:			Điện thoại:

Bạn cùng phòng (nếu không đi cùng gia đình)			
1)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ

Giá tiền cho một người - \$USD (Xem phần ghi chú về Đại hội)				
Đại Hội (21.9.2014 - 26.9.2014)		Phòng 2 người		Số tiền
Người lớn		☐	\$425	\$
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)		☐	\$395	\$
Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung phòng với 2 người lớn (xem thêm phần ghi chú)		☐	\$120	\$
Đêm khách sạn trước hoặc sau Đại Hội		Số đêm trước Đại Hội (19.9, 20.9)		Số đêm sau Đại Hội (27.9, 28.9)
Phòng 2 người (Xin đánh dấu vào ngày muốn ở thêm)	\$40 / 1 người	☐ 19	☐ 20	☐ 27 ☐ 28
Xe bus Sài Gòn – Siem Reap (Xem thêm phần ghi chú)		Khứ hồi		Một chiều
		☐ \$50	☐ \$30	\$
Tổng cộng				\$

Đóng tiền (Xem phần ghi chú về việc đóng tiền và địa chỉ gửi tiền)	
- Gởi kèm theo Phiếu Ghi Danh	\$200 hay đóng trọn
- Hoặc trước ngày 20.4.2014	
- Thời hạn chót: Trước ngày 20.5.2014	Số tiền còn lại hoặc đóng trọn khi gởi Phiếu Ghi Danh

Chi phiếu, Cashier Check hay Money Order xin ghi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Hủy bỏ ghi danh	
Trước ngày 20.5.2014	Hoàn tiền 100%
Sau ngày 20.5.2014 đến ngày 1.8.2014	Hoàn tiền 50%
Sau ngày 1.8.2014	Không hoàn tiền

Điều chỉnh chi tiết cá nhân hoặc thay thế người	
Sau ngày 1.8.2014	Khách sạn tính lệ phí \$50.00

Ban Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Ghi Danh	Vùng Phụ Trách	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện thoại/Email
Nguyễn Xuân Nhân	Germany (Đức quốc)	Kueferst. 13 Rauheim 65479 Germany	(49) 6142-929-361 vovi@live.de
Huỳnh Thiệu Tường	France (Pháp)		33-1-43 61 48 38 cb8ct@yahoo.fr
Nguyễn Hữu Lâm	USA (Hoa Kỳ) và các quốc gia còn lại	P.O. Box 92062 Portland, OR 97292-2062 USA	503-380-9307 Lamn11@gmail.com
Nguyễn Minh Châu	Việt Nam	118 Pheasant Circle Brentwood, NY 11717 USA	631-355-9873 vovinewyork@gmail.com
Trần Lý Thanh	Việt Nam	9809 San Diego Street Spring Valley, CA 91977 USA	619-928-1888 Thanhhoa43@yahoo.com

Ghi chú:

Phiếu Ghi Danh qua website:

- Quý bạn có thể lấy Phiếu Ghi Danh (PGD) từ website: voviphatphap.org
- Mọi thắc mắc về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2014 xin email về:
voviduahanhdaophap@gmail.com
- Địa chỉ khách sạn: **Angkor Miracle Resort & Spa**
National Road No. 6A.
Khum Srorng, Siem Reap
Kingdom of Cambodia
Tel: +855 (0) 63 969 900
E-mail: miracle@angkormiracle.com
Website: www.angkormiracle.com

Đại Hội:

- Thời gian Đại Hội: từ ngày **21.9.2014** đến ngày **26.9.2014** (6 ngày, 5 đêm).
- Giá tiền Đại Hội bao gồm các bữa ăn tại khách sạn:
 - 1 bữa ăn sáng buffet ngày 22.9.201
 - 1 bữa ăn tối buffet ngày 22.9.2014.
 - 3 bữa ăn sáng, trưa và tối buffet trong các ngày Đại Hội 23, 24, 25.
 - 1 bữa ăn sáng buffet ngày trả phòng 26.9.2014
- Trẻ em dưới 12 tuổi phải đi cùng với cha, mẹ. Nếu đi chung với cha hoặc mẹ thì phải có sự đồng ý với bạn cùng phòng với cha hoặc mẹ.

- Ngày nhận phòng vào khách sạn: **21.9.2014**.
- Ngày trả phòng rời khách sạn: **26.9.2014**.
- Các đêm ở trước hoặc sau Đại Hội bao gồm 1 bữa ăn sáng.

Đưa/đón từ phi trường - khách sạn:

- Từ phi trường Siem Reap về khách sạn khoảng 15 phút. Ban Tổ Chức sẽ thông báo giá tiền taxi sau.
- Ban Tổ Chức sẽ có người hướng dẫn cho bạn đi taxi về khách sạn cho những bạn đi nào cần sự giúp đỡ khi đến phi trường. Chúng tôi sẽ thông báo thêm các chi tiết trong thời gian tới.

Các Tour Siem Reap:

- Ban Tổ Chức sẽ liên lạc với khách sạn hoặc các công ty về một số thắng cảnh tại Siem Reap cho cho các bạn đi nào muốn đi thăm viếng trước và sau Đại Hội. Thông báo sẽ được gửi ra sau khi BTC có đầy đủ chi tiết.

Đóng tiền, địa chỉ gửi tiền và giữ phòng:

- Xin quý bạn đi vui lòng ghi danh sớm và đóng trọn tiền trước ngày **20.6.2014** để Ban Tổ Chức có thể giữ phòng đầy đủ cho mọi bạn đi tham dự Đại Hội.
- Các bạn đi tại Hoa Kỳ gửi chi phiếu, cashier check hoặc Money Order xin gửi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Và gửi về địa chỉ: Lam Nguyen
P.O. Box 92062
Portland, OR 97262-2062
USA

- Các bạn đi ngoài Hoa Kỳ đóng tiền Đại Hội xin liên lạc với Ban Tổ Chức qua email: voviduhanhdaophap@gmail.com để biết thêm chi tiết về việc chuyển tiền thẳng vào trương mục.

Chú ý: Ngân hàng sẽ tính thêm tiền lệ phí chuyển ngân và bạn đi sẽ phải trả thêm lệ phí này. Xin liên lạc với BTC để biết lệ phí này trước khi gửi.